

РЕШЕНИЕ

№ 2610

гр. София, 19.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 09.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **85** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 84, ал. 1 от Закона за марките и географските означения /ЗМГО/.

Образувано е по жалба на О. Р. енд М. Г., дружество с ограничена отговорност, учредено и съществуващо съгласно законите на А., вписано във Фирмения регистър на Търговския съд във В., представлявано от адв. В. Т., надлежно упълномощен, срещу Решение № 93/26.04.2018г. на председателя на Патентно ведомство /ПВ/ на Република България, в частта, с която е отменено действието на територията на Република България на международна регистрация на марка IR 913496 – V., фигуративна, за стоките „Други безалкохолни напитки; плодови напитки и плодови сокове; сиропи и други препарати за приготвяне на напитки“ от клас 32 на МКСУ.

Жалбоподателят моли за отмяната на решението в оспорената му част по съображения за неправилно приложение на материалния закон – чл. 25, ал. 1, т. 1 вр. чл. 19 и чл. 13, ал. 2 ЗМГО (отм.), чл. 35, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 21 от ЗМГО (ДВ, бр. 98/2019г.) и несъответствие с целта му. Сочи, че в производството пред Патентно ведомство са ангажирани достатъчно доказателства за реално използване на марката за означаване на стоките пряко изцеден плодов сок /фреш/ и домашна лимонада, приготвяни и продавани на място в заведенията V.. Наличието на релевантни доказателства за реално използване било потвърдено и от самия молител в становищата му до Патентно ведомство. Административният орган също приел наличието на доказателства за реално използване. Въпреки това постановил оспореното решение.

Същото намира, че в оспорената му част е противоречиво и неясно, противоречи, както на националното законодателство, така и на релевантната практика на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост. Претендира направените по производството разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Т., който поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът по оспорването, чрез юрк. Б., в съдебно заседание, моли да бъде оставен в сила оспорения акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна V. R. I D. D., чрез адв. И., в съдебно заседание, намира жалбата за неоснователна и моли да бъде оставен в сила обжалвания акт. В писмени бележки по съществото на спора обосновава, че по преписката в хода на административното производство са представени множество доказателства, но същите нямат отношение към предмета на спора, тъй като касаят други марки. Според нея обстоятелството, че в чаши, означени с процесната марка, се продават напитки, означени с други марки, не доказва реално използване на марката. Мотивира се, че за целите на производството е необходимо да се докаже, че с процесната марка е означаван краен продукт, а не продукт, който се поставя в рекламна чаша V. за целите на консумация от потребителя. В този смисъл процесната марка според нея означава заведението, а не предлагания продукт.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие по делото и не изразява становище за законосъобразността на оспорения административен акт.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и приложените по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Съгласно библиографските данни, процесната марка с № 913496 – V., е фигуративна. Регистрирана е на 01.08.2006г. за стоки и услуги от класове 01, 03, 04, 05, 09, 11, 12, 16, 18, 21, 22, 25, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 43, 44 по МКСУ. Притежател на марката е О. Р. енд М. Г., А., като марката е със срок на закрила до 01.08.2026г.

Административното производство е образувано по искане на V. R. I D. D., Република М., заведено в ПВ с вх. № 70-00-464/03.02.2015г., за частично отменяне действието на международна регистрация на марка с IR 913496 – V., фигуративна. Искането си молителят е основал на разпоредбата на чл. 25, ал. 1, т. 1 вр. чл. 19, ал. 1 ЗМГО (отм.) – липса на реално използване на марката в рамките на релевантния петгодишен период.

Отмяната е поискана за стоките от класове 29, 30, 31 и 32 по МКСУ, за които марката е регистрирана.

Стоките от класове 29, 30, 31 и 32 на МКСУ, срещу които е подадено искането за отменяне, са следните:

Клас 29: месо, риба, птици и дивеч; месни екстракти; захаросани, консервирани, изсушени и варени плодове и зеленчуци; желета, конфитюри, компоти, плодови желета, яйца, мляко и млечни продукти; хранителни масла и мазнини, приготвени ядки, консерви от месо, риба и зеленчуци, мекотели и ракообразни за консумация от човек, супи, картофен чипс и пържени картофи.

Клас 30: кафе, чай, какао, захар, ориз, тапиока, саго, заместители на кафе; брашно и произведения от зърнени храни, хляб, сладкиши и захарни изделия, сладоледи, мед, захарен петмез; мая, сода за хляб; сол, горчица; оцет, салати и сосове, сосове

(подправки), дресинг за салати, подправки; лед, майонеза, пасти, хот-дог и хамбургери (сандвичи), сладкиши (бонбони), дъвки не за медицински цели, шоколад, сандвичи.

Клас 31: пресни плодове и зеленчуци, кухненски билки и гъби, естествени растения и цветя, семена, луковици и грудки, животински храни, легла за животни, коледни елхи, сухи цветя за декорация, селскостопански, градинарски и горски продукти и семена, които не са включени в други класове.

Клас 32: бира; минерални и газирани води и други безалкохолни напитки; плодови напитки и плодови сокове; сиропи и други препарати за приготвяне на напитки.

При спазване на процедурата, регламентирана в чл. 46, ал. 1 и ал. 2 ЗМГО (отм.), е осъществена размяна на книжа между молителя и маркопритежателя, в хода на която от последния са представени доказателства за използване на марката през релевантния период.

Искането, становищата на страните и представените доказателства са разгледани от състава на Отдел „Спорове“, назначен със Заповед № 165/23.03.2015г. на председателя на Патентно ведомство, като изводите му по фактите и приложението на материалния закон са обективирани в становище. Видно от същото, прието е, че искането е частично основателно. При анализа на представените доказателства за реално използване съставът се е мотивирал, че не е достатъчен обемът на доказателствата, тъй като успоредно с преценката за използване на марката на пазара, трябва да се държи сметка и за това, използването да е във връзка със стоките/услугите, за които е регистрирана. В конкретния случай, по отношение на стоките от класове 29, 30, 31 и 32 на МКСУ, които са обект на искането за отменяне, е уточнено, че събраните по спора доказателства свидетелстват за реално използване на марката, но само във връзка с някои от тези стоки, а именно: за стоката „кафе“ от клас 30 на МКСУ, може да се приеме, че е налице реално използване на процесната марка V., тъй като видно от представените Договор за сътрудничество между „Афро кофе“ Г. и „О. Р. и маркетинг“ Г., валиден от 01.01.2012г. до 31.12.2014г., в допълнение със снимковия материал на пакетирано кафе и годишните отчети, в които се съдържа информация за продажби на стоки с марката, а също и част от останалите доказателства, стоката „кафе“ е присъствала на пазара под процесната марка в степен, която да оправдае извод за реално използване.

Относно стоките „сладкиши и захарни изделия, хамбургери (сандвичи) и сандвичи“ от клас 30 на МКСУ, също е направен извод за реално използване, тъй като представените снимки свидетелстват, че в ресторантите и магазините под марката V. са предлагани сандвичи, сладкиши и различни други произведения от този тип, които могат да бъдат отнесени към сочените категории стоки от хединга на клас 30 и които са означавани със знака V., чрез т.нар. „бандерол“, брандиран с марката. Този начин на излагане на сочените продукти е своеобразен вид предложение за продажба и цели реализирането им на пазара под марката, както и достигането им до потребителите. Освен това отчетите съдържат данни за реализирани продажби в значителни обеми.

Във връзка със стоките „захар“ и „мед“ от клас 30 на МКСУ, както и във връзка със стоките „млечни продукти“ /конкретно - течни сметани/ от клас 29 на МКСУ е прието, че съгласно доказателствата, тези стоки са предлагани безплатно на потребителите, като „комплимент“ към приготвените на място в ресторантите V. кофеинови напитки - кафе, капучино, мокачино и други. Възприето е, че безплатното предлагане на стоки и услуги, може да съставлява реално използване, само когато това предлагане има

търговски характер, т.е. с намерението да се създава и поддържа пазар за тези стоки и услуги, и същите да изпълняват отличителната функция на марката. В настоящия случай, от представените доказателства е прието, че предлагането на течни сметани, захар и мед, има търговски характер и е извършвано с цел да създаде и запази пазарен дял и да отличи тези стоки от стоките на други търговци, тъй като на практика е налице поставяне на тази марка върху разглежданите стоки, също така те влизат в цената на предлаганите топли напитки и не на последно място произвеждането им е ставало под тази марка. Тези стоки се отнасят към категориите „млечни произведения“ от клас 29 и съответно „захар“ и „мед“ от клас 30, за които е регистрирана марката, поради което също е направен извод за реално използване за визираните стоки и категории в рамките на релевантния период.

Мотивирано е, че по своето естество, стоката фреш, е прясно изцеден плодов сок, който може да бъде приготвен от различни плодове, а стоката лимонада, е също напитка, в приготвянето на която се влагат пресни плодове. Традиционно, предлагането на пазара на безалкохолни и плодови напитки и сокове се извършва в някакъв вид опаковка, респективно под някаква марка. В конкретния случай обаче, от начина на предлагане на стоките фреш и лимонада не може да се установи по категоричен начин, дали става въпрос за предлагане на стоки под марката V. или услуги по предлагане на напитки в заведенията с марка V..

Същият извод е направен и по отношение на всички останали храни и напитки, които се приготвят и предлагат на място в ресторантите V., като например салати, пържени картофи, пържоли от месо и други, съгласно представените снимки. Мотивирано е обаче, че при доказателства за използване за различни, но по някакъв начин свързани стоки или услуги, не е прието автоматично да се прави извод за използване във връзка съответните стоки или услуги, тъй като концепцията за идентичност и сходство на стоките и услугите, не е приложима в контекста на основанията за отменяне на марка.

При анализа на въпроса дали задължението по чл. 19 ЗМГО (отм.) е изпълнено, е извършена преценка дали използването е реализирано съгласно чл. 19, ал. 3 ЗМГО (отм.), а именно използването на марката да е извършвано от притежателя или от трето лице с негово съгласие. В настоящия случай е прието, че това изискване е изпълнено, тъй като от представените документи за корпоративен статус е видно, че притежателят на марката, част от групата O., е използвал същата на територията на Република България в рамките на релевантния петгодишен период посредством българското дружество [фирма], в което е съдружник заедно с румънското дружество, също от групата на O.. Посочените субекти са свързани и следователно може да се приеме, че марката е използвана със съгласието на маркопритежателя.

Въз основа на това е направен извод, че искането за отменяне действието на процесната марка следва да се приеме за неоснователно по отношение на стоките: „млечни продукти“ от клас 29 и стоките „кафе, захар, мед, сладкиши и захарни изделия, хамбургери (сандвичи) и сандвичи“ от клас 30 на МКСУ и за основателно по отношение на останалите стоки от същите класове, както и за всички стоки от класове 31 и 32 на МКСУ.

Доводите на състава са изцяло възприети от ответника в оспорения акт и на основание чл. 45, ал. 5 ЗМГО (отм.) председателят на Патентно ведомство с атакуваното решение е отхвърлил като неоснователно искането за отменяне действието на международна регистрация на марка с IR 913496 – V., фигуративна, по отношение на стоките „млечни продукти“ от клас 29 и стоките „кафе, захар, мед, сладкиши и

захарни изделия, хамбургери (сандвичи) и сандвичи“ от клас 30 на МКСУ и е отменил действието на международната регистрация на марката за останалите стоки от клас 29 и клас 30 и за всички стоки от клас 31 и 32 на МКСУ, за които е регистрирана марката.

С Решение № 7506/11.12.2018г. по адм. д. № 9220/2018г. на АССГ е отхвърлена жалбата на О. Р. енд М. Г. срещу Решение № 93/26.04.2018г. на председателя на Патентното ведомство, оспорено в частта, с която е отменено действието на територията на Република България на международна регистрация на марка IR 913496 – V., фигуративна, за стоките „Други безалкохолни напитки; плодови напитки и плодови сокове; сиропи и други препарати за приготвяне на напитки“ от клас 32 на МКСУ.

С Решение № 17457/19.12.2019г. по адм. д. № 3262/2019г. на ВАС е отменено Решение № 7506/11.12.2018г. по адм. д. № 9220/2018г. на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане със задължителни указания. Последните се свеждат до това, че липсват мотиви, съответстващи на фактическите твърдения и представените от страните доказателства, относно единствено спорния въпрос, а именно: дали е налице реално използване на марката по отношение на стоките „други безалкохолни напитки; плодови напитки и плодови сокове; сиропи и други препарати за приготвяне на напитки“ от клас 32 МКСУ.

По делото е изслушана и приета съдебно-маркова експертиза (СМЕ), която съдът кредитира и ще обсъди по-долу в изложението.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима за разглеждане. Подадена е от активно легитимирано лице срещу подлежащ на съдебно оспорване акт и в срока по чл. 50, ал. 1 от ЗГМО (отм.).

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Първо, следва да се направи уточнение, че след постановяване на процесното решение, е приет нов Закон за марките и географските означения (ДВ, бр. 98/2019г.). Съгласно §5, ал. 2 ПЗР на ЗМГО този закон се прилага за исканията за отмяна и заличаване на регистрация на марки и географски означения, по които няма влязло в сила решение до влизането му в сила. Предвид това, че процесното решение Решение № 93/26.04.2018г. не е влязло в сила, следва да се приложат разпоредбите на новоприетия ЗМГО. Съпоставяйки обаче приложимите правни норми с тези на отменения закон, се налага извод, че няма съществени изменения в тяхното съдържание и формулировка, а единствено е променена тяхната номерация.

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган и в пределите на неговите правомощия съгласно чл. 76, ал. 8 от ЗМГО /чл. 46, ал. 4 от ЗМГО, отм./, доколкото при искания за заличаване на регистрацията по чл. 46, ал. 5 от с.з., компетентен да се произнесе е председателят на Патентното ведомство или оправомощен от него заместник-председател.

Спазено е изискването за форма на административния акт, регламентирано в чл. 59 АПК, доколкото в специалния закон липсват конкретни изисквания в тази насока.

Съдът приема, че органът е спазил предвидената в закона процедура. Видно от данните по делото, подаденото искане за отменяне действието на процесната марка е връчено на притежателя на марката, като неговият отговор и представените от него доказателства са връчени на молителя, който в определения едномесечен срок не е депозирал възражения. Искането е разгледано от състав на отдела по спорове, който е

изготвил становище.

По приложението на материалния закон, съдът съобрази следното:

Предмет на оспорване в настоящото производство е Решение № 93/26.04.2018г., в частта, с която е отменено действието на територията на Република България на международна регистрация на марка IR 913496 – V., фигуративна, за стоките „Други безалкохолни напитки; плодови напитки и плодови сокове; сиропи и други препарати за приготвяне на напитки“ от клас 32 на МКСУ.

Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 1 ЗМГО /сега чл. 35, ал. 1, т. 1 от ЗМГО/, на основание на която разпоредба е заявено искането, регистрацията на марка се отменя по искане на всяко лице, когато марката не е била използвана съгласно чл. 19 - когато в срок пет години от датата на регистрацията притежателят не е започнал реално да използва марката на територията на Република България във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана, или използването е било преустановено за непрекъснат период от пет години, ако не съществува основателна причина за неизползването.

До датата на подаване на искането – 03.02.2015г., са изминали повече от пет години от датата на регистрацията на марката /01.08.2006г./, с оглед на което е налице едната от изискуемите предпоставки по чл. 19 ЗМГО /сега чл. 21 от ЗМГО/. Ответникът правилно е определил релевантния период за доказване реалното използване на марката - от 03.02.2010г. до 03.02.2015г.

Реално ползване на марката по смисъла на закона се счита използване в търговската дейност чрез поставянето на знака върху стоките или върху техните опаковки; предлагането на стоките с този знак за продажба или пускането им на пазара, или съхраняването им с тези цели, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак; вносът или износът на стоките с този знак; използването на знака в търговски книжа и в реклами /чл. 13, ал. 2 ЗМГО/, както и използването на марката от притежателя ѝ във вид, който не се различава съществено от вида, в който марката е била регистрирана и поставянето на марката върху стоките или върху тяхната опаковка в Република България, независимо от това, че са предназначени само за износ – чл. 19, ал. 2 ЗМГО.

В съответствие с чл. 16, ал. 1 от Директива (ЕС) 2015/2436, марката следва да бъде реално използвана за стоките/услугите, за които е регистрирана и при поискване, маркопритежателят следва да представи доказателства за реално използване на марката. Разпоредбите на чл. 13, ал. 2 и чл. 19, ал. 2 ЗМГО (отм.) определят реалното използване най-общо като "поставянето на знака върху стоките или върху техните опаковки", както и "предлагането на стоките с този знак за продажба или пускането им на пазара, или съхраняването им с тези цели, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак". Реално използване, съгласно хармонизираната практика (С-40/01 М.), означава действително използване на пазара за стоките или услугите, за които марката е регистрирана, които са вече на пазара или има подготовка за използването им, вкл. и реклама. Търси се използване на пазара на съответните стоки/услуги, а не за вътрешна употреба (С-40/01, М., § 37). Обръща се внимание на естеството на разглежданите стоки/услуги, характеристиките на съответния пазар и мащаба и честотата на използване на марката, като не е необходимо използването винаги да бъде количествено значимо, за да бъде считано за реално, тъй като това зависи от характеристиките на съответните стоки или услуги на съответния пазар (С-40/01, М., § 39). Вземат се предвид природата на стоките, характеристиките на релевантния пазар, както и обемът и честотата и регулярността

на използване, като не винаги от значение е количеството (С-259/02, L. de la mer). Отчита се дали използването се отнася до всички стоки/услуги или само за част от тях. Не се прилага de minimis rule. При реалното използване се търси дали това използване се счита за оправдано в съответния икономически сектор за запазване или създаване на дял на пазара на стоки или услуги, защитени от марката (С-40/01, М., § 38).

Доказателствата за използване трябва да установят мястото, времето, обема и естеството на използването на марката. Едно от изискванията е марката да бъде използвана точно и само във връзка със стоките и/или услугите, за които е регистрирана. Ако марката е регистрирана за категория от стоки/услуги, която е достатъчно широка, за да могат да се разграничат в нея няколко подкатегории, които могат да се разглеждат като независими, реално използване се доказва само за тези подкатегории към които принадлежат реално използваните стоки/услуги (Т-126/03, А., § 45). За да се определят адекватните субкатегории, приложимите критерии според хармонизираната практика могат да бъдат: (1) за целта или предназначението на стоките/услугите, тъй като потребителите прилагат този критерий при покупките (Т-256/04, Р., § 29-30; Т-493/07, F., § 37), както и (2) характеристиките на продукта/услугата, например природата на продукта/услугата, или целевите потребители на продукта/услугата.

Марката трябва да се използва като индивидуална търговска марка, в съответствие с нейната основна функция да гарантира източника на произхода на стоките (С-40/01, М., § 43). Използването трябва да е външно, т.е. публично, в контекста на икономическо предимство с цел да се осигури пласмента на стоките/услугите, които представлява (Т-174/01, S. C., § 39; Т-131/06, S. S. R., § 38), което включва всички участници в дистрибуторската верига, а не само крайните потребители, за които са предназначени (Т-324/09, F., EU:T:2011:47, § 32). Обикновено марките се поставят върху стоките, на етикети, закрепени към стоките или върху техните опаковки. Освен това марката може да се появява върху брошури, флаери, стикери, знаци, поставени вътре в местата за продажба. Поставянето на марката върху каталози трябва да се отнася до стоките, а не до продавача.

Според заключението на изслушаната съдебно-маркова експертиза, неоспорено от страните, след подробен анализ на представените по делото доказателства, не са открити доказателства, че логото V. е поставяно върху опаковки, предназначени за употреба на стоките „прясно изцеден сок (фреш)“ и „домашна лимонада“, както и че тези стоки са наименувани V.. Има данни, че е налична информация за разписан процес на приготвяне на стоки "прясно изцеден плодов сок (фреш)" с указание за името на продукта, което не включва словото V., изготвена вероятно за целите на контрола на качеството по стандарт ISO 9001, за който бензиностанции и магазини, стопанисвани и/или притежавани от О. БЪЛГАРИЯ, са сертифицирани. Липсват данни в приложените доказателства за специална рецепта за приготвянето на стоката "домашна лимонада", вкл. наименувана V.. Няма и доказателства, че логото V. е поставяно върху опаковки на стоките "други безалкохолни напитки; плодови напитки и плодови сокове; сиропи и други препарати за приготвяне на напитки" от клас 32 МКСУ или, че тези стоки са наименувани V.. В кориците на делото няма доказателства за използване на процесната марка IR 913496 V. върху трайни опаковки на стоките - по начин, по който потребителят да може да възприеме стоката именно с марката V., която марка да изпълнява конкретната функция да отличава стоките на

един производител от тези на друг производител. Вещото лице сочи, че има доказателства, отнасящи се до стоки, наименувани V., които са пакетирани (кафе, сандвичи, карамелизирани бисквити, бяла рафинирана захар, пчелен мед и пр.), които обаче не са в списъка на процесните стоки от клас 32 от МКСУ.

В кориците на делото има данни, че в заведенията V., ситуирани до бензиностанции O., се изцеждат пресни сокове от плодове (портокали, както и смес от ябълки и лимони), които по същество са стоки от клас 32 МКСУ. Няма данни обаче, че тези сокове са наименувани V., нито че се поставят в опаковки, специално предназначени за тях. В тази връзка вещото лице прави извод, че производител на прясно изцедените фрешове е лицето, стопанисващо заведенията V., но няма данни, че марката е използвана за тези стоки. В тази връзка сочи, че безалкохолни плодови напитки (фреш) във фискалните бонове, приложени в класъор II и III, не са обозначени с марка V., като например: "Ф. Портокал 200 мл" на л.549, 550, 551, 554, 555, 556, 582, 583, 584, 602, 618, 619"; всички фрешове от 300 ml се означават като "TG Ф. Портокал 300" на л.574, 575, 576, 589, 590, 591, 606, 607, 625.

Вещото лице дава заключение, че която и да е марка, поставяна върху салфетки, чаши, съдове, менюта, презентации в заведения за обществено хранене от всякакъв вид, идентифицира услугите, които се покриват от клас 43 МКСУ, защото това са атрибути на заведението. В тази връзка не може да се приеме само от наличието на чаши за еднократна употреба To Go, които няма информация за каква напитка са предназначени - вода, чай, какао, горещ шоколад и др., че заведението използва марката за стоки.

Няма данни в кориците на делото, че на пазара се разпространяват и търсят безалкохолни напитки, в т.ч. фрешове и лимонада, с марка V., произведени от O. Р. енд М. Г. или с негово съгласие. Няма данни, че се разпространяват продукти фрешове и лимонада с наименование V. извън заведенията V.. В кориците на делото няма данни за пазарното позициониране на стоките безалкохолни напитки с марка V. (процесната марка), нито има данни за конкурентни такива на пазара, в т.ч. и в самите заведения V.. Няма данни в делото да е създадена възможност потребителят да има избор между няколко прясно изцедени сока от различни марки или няколко вида домашна лимонада, за да направи конкретен избор на база марка.

Съгласно данните по делото не може да се определи какъв е пазарният дял на стоките безалкохолни напитки, поставени в чашки с надпис V.. Вещото лице не открива данни, че върху такива стоки е поставяна марка V., тъй като в чашки са поставяни и други стоки - захарчета, бисквити и др. Не могат да се посочат други обекти, освен заведенията V., в които се разпространяват стоките, произведени на място в заведенията V. и поставени в чашки T. с логото V., т.е. няма данни тези стоки чашки V. да се разпространяват в обекти извън заведенията V..

В контекста на изложеното, съдът намира за неоснователно въведеното възражение за изключителност на предлаганите напитки в обектите на O. Р. енд М. Г.. В случая не се доказва процесните напитки да са изготвяни по специална рецепта с цел постигане на определен специфичен вкус, разграничаващ напитките на жалбоподателя от тези на други, заведения, предлагащи фреш и домашна лимонада. Дори и да се приеме, че напитките са били произведени по определен и уникален начин, то същите не са носили марката V., предвид направените констатации по-горе.

В заключение съдът приема, че процесната марка не е използвана реално за означаване на стоките „Други безалкохолни напитки; плодови напитки и плодови

сокове; сиропи и други препарати за приготвяне на напитки“ и макар същите да са предлагани на пазара в чашки, брандирани с процесната марка, това използване не е създало или запазило пазарен сектор за тях.

Изложеното обуславя извод за неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора се следват разноски на ответника и заинтересованата страна. От последната такива не са поискани, поради което не могат да бъдат присъждани. Юрисконсултското възнаграждение за осъществено процесуално представителство на ответника следва да бъде определено в размер на 100 лева, на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 37 ЗПП, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 27-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на О. Р. енд М. Г., дружество с ограничена отговорност, учредено и съществуващо съгласно законите на А., вписано във Фирмения регистър на Търговския съд във В., срещу Решение № 93/26.04.2018г. на председателя на Патентното ведомство, оспорено в частта, с която е отменено действието на територията на Република България на международна регистрация на марка IR 913496 – V., фигуративна, за стоките „Други безалкохолни напитки; плодови напитки и плодови сокове; сиропи и други препарати за приготвяне на напитки“ от клас 32 на МКСУ.

ОСЪЖДА О. Р. енд М. Г., дружество с ограничена отговорност, учредено и съществуващо съгласно законите на А., вписано във Фирмения регистър на Търговския съд във В., да заплати на Патентно ведомство сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: